

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.2/2012/4. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, 2012. szeptember 07. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A jelentési kötelezettség megszegésének vétsége és más bűncselekmény miatt **I. r. vádlott és társa** ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa 2011. december 2. napján kihirdetett Kb.II.167/2010/11. számú ítéletét I. r. és II. r. vádlottak tekintetében **helybenhagyja**.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa a 2011. december 2. napján kihirdetett Kb.II.167/2010/11. számú ítéletével I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki jelentési kötelezettség vétségében, míg II. r. vádlottat szolgálati tekintély megsértésének büntetében, ezért őket - egyenként - megrovásban részesítette. A vádlottakat külön-külön kötelezte 1.385,- forint bűnügyi költség megfizetésére.

A tárgyaláson a katonai ügyész a nyilatkozattételre 3 napi gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül fellebbezést jelentett be mindkét vádlott terhére súlyosítás, pénzbüntetés kiszabása érdekében. Az I. és II. r. vádlottak, valamint a II. r. vádlott védője a kihirdetett ítéletet tudomásul vették.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.18/2012/1. számú átiratában a bejelentett katonai ügyészi fellebbezést fenntartotta. A Be. 352. § (1) bekezdés a/ pontja alapján indítványozta a tényállás kiegészítését vádlottak személyi körülményeit illetően azzal, hogy az I. r. vádlott átlagilletménye 141.000,-, míg a II. r. vádlotté 143.000,- forint. Indítványozta továbbá, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, melynek keretében mindkét vádlottat ítélje pénzbüntetésre a Btk. 87. § (2) bekezdés e/ pontjában írt enyhítő rendelkezés alkalmazásával. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

A nyilvános ülésen az I. r. vádlott a saját védelmében, valamint az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában az első fokú ítélet helybenhagyását kérte.

A II. r. vádlott a saját védelmében, valamint az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában szintén az első fokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A katonai ügyészi fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet, valamint az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú katonai tanács megsértette a Be. 288. § (1) bekezdésében írt eljárási szabályt, amikor a tárgyalás elején az I. és II. r. vádlottakat egymás jelenlétében oktatta ki a Be. 117. §-ban foglaltakra, majd egymás jelenlétében nyilatkoztatta őket. Megállapítható azonban, hogy ezzel csupán olyan un. relatív eljárási szabálysértést követett el, amely nem volt lényeges hatással az eljárás lefolytatására, illetőleg a bűnösség megállapítására. Az egyéb eljárási szabályokat betartotta.

Megállapítható, hogy az I. r. vádlott a tárgyaláson nem kívánt vallomást tenni, a nyomozás során viszont beismerte a bűncselekmény elkövetését. A II. r. vádlott a tárgyaláson beismerő vallomást tett. Az I. r. vádlottnak a felolvasással a tárgyalás anyagává tett nyomozati vallomását, valamint a II. r. vádlottnak a tárgyaláson tett beismerő vallomását az ügy egyéb bizonyítékai, így a tárgyaláson kihallgatott tanúk vallomásai, valamint a rendelkezésre álló és a bizonyítás anyagává tett okirati bizonyítékok alátámasztották, így az elsőfokú bíróság a tényállást a rendelkezésére álló bizonyítékokkal összhangban állapította meg. A katonai tanács által megállapított tényállás megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést mindkét vádlott bűnösségére, és helyes a cselekményeik jogi minősítései is. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor I. r. vádlottnak a I. tényállási pontban írt cselekményét a Btk. 350. § (1) bekezdésébe ütköző jelentési kötelezettség megszegése vétségének, míg II. r. vádlottnak a II. tényállási pontban írt cselekményét a Btk. 356. § (1) bekezdés b/ pontjába ütköző, de a (2) bekezdés szerint minősülő szolgálati tekintély megsértése büntettének minősítette.

A katonai ügyésznek a súlyosításra irányuló fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan tárta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő- és súlyosító körülményeket, és nem tévedett, amikor az I. r. vádlott esetében elsősorban a jelentős időmúlásra, míg a II. r. vádlott esetében arra figyelemmel, hogy a cselekmény nem kapcsolódott szorosan a katonai életviszonyokhoz, arra a következtetésre jutott, hogy a vádlottak cselekménye az elbíráláskor már oly csekély fokban veszélyes a társadalomra, hogy a törvény szerint alkalmazható legkisebb büntetés kiszabása, vagy más intézkedés alkalmazása is szükségtelen és ezért őket megrovásban részesítette. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a katonai tanács által alkalmazott megrovás intézkedés mindkét vádlott esetében megfelelően szolgálja a büntetési célokat, annak súlyosítása nem indokolt, így az ügyészi fellebbezés eredményre nem vezethetett.

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezése is törvényes, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa - helyes indoka alapján - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be. 371. § (1), (3) és (4) bekezdésein alapszik.

Budapest, 2012. szeptember 07. napján

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k.
előadó bíró

Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k.
bíró

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsának ítélete I. r. és II. r. vádlottak tekintetében jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2012. szeptember 07. napján

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Horváth Judit
tisztviselő